

ISSN:3060-4567 Modern education and development
AFG'ONISTON ISLOM RESPUBLIKASI VA ERON ISLOM
RESPUBLIKASI MUNOSABATLARIDA TASHQI SIYOSAT
STRATEGIYASI

Axmadjonov Nurislom Baxtiyorjon o‘g‘li

Annotatsiya. Mazkur tezisda Afg‘onistonda ikkinchi marta hokimiyatga kelgan Tolibon harakati hamda Eron Islom Respublikasi o‘rtasidagi munosabatlar, Eronning Afg‘onistonga “yumshoq kuch” siyosati, shuningdek, Eronning “Afg‘oniston masalasida” Tolibon hukumati bilan o‘zaro munosabatlardagi pragmatik strategiyasi kabi jihatlari yoritib beriladi.

Tayanch so‘zlar: Afg‘oniston, Eron, Afg‘on-Eron munosabatlari, Tolibon harakati, “yumshoq kuch” siyosati,

Aytish joizki, ko‘pchilik tahlilchilar Tolibonning Afg‘onistonda ikkinchi hukmronligi boshlanishi bilan (2021-yildan) Afg‘oniston va Eron o‘rtasidagi munosabatlar yana 1990-yillardagidek keskinlashib ketishini proqnoz berishgan edi. Tahlilchilar uchun ushbu gipotezani kuchaytirgan jihat shuki, AQSh Afg‘onistondan qo‘sishinlarini olib chiqib ketganidan so‘ng vujudga kelgan noaniq strategiya, Tolibon hukumatining mafkuraviy tabiatni hamda birinchi Tolibon hukumatining (1996-yildan) Eronga dushmanona munosabati foni sabab bo‘lgan. Ushbu qarashga qaramay, o‘tgan uch yil davomida ikki jihat aniqlasha boshladi: birinchidan, Tolibon hukmronligining boshida Eron va Tolibon hukumati o‘rtasidagi munosabatlarga asosan “fitna nazariyalari” hamda “sust darajadagi Tolibon diplomatiyasining xatti-harakatlari” ta’sir ko‘rsatgan. Ikkinchidan, Eron va Tolibon hukumati o‘rtasidagi qo‘sishnichilik va siyosiy hamjihatlik nihoyat ustunlik qila boshlab, turli raqobatchi kuchlarning (birinchi navbatda AQShning) “buzg‘unchi siyosati” ustidan g‘alaba qozondi.

Xo‘s, Eronning yondashuvi: yaxshi qo‘sishnichilik siyosatiga asoslangan hamkorlik aloqalari qanday bo‘ldi?

Vaqt o‘tishi bilan vaziyat shuni ko‘rsatdiki, Eron AQShning Afg‘onistondan qo‘sishinlarini olib chiqib ketganidan keyingi sharoitlarni

sinchiklab baholab, Tolibon hukmronligi ostidagi Afg‘onistonga nisbatan Eron Islom Respublikasining asosiy tamoyillarini saqlab qolib, o‘ziga xos realistik yondashuvni qo‘lladi.

Boshqacha qilib aytganda, Kobul-Tehron munosabatlari Afg‘onistondagi oxirgi voqealar fonida institutsional strategiya bosqichiga kirdi. O‘z navbatida Eron tomoni yondashuvi va xatti-harakati shuni ko‘rsatadiki, Eronning Tolibon hukumati bilan o‘zaro munosabatlardagi pragmatik strategiyasi to‘rtta asosiy tamoyilga asoslanadi.

Birinchidan, Eron Tolibonni Afg‘onistondagi siyosiy hokimiyat sohasida inkor etib bo‘lmaydigan fakt deb biladi;

Ikkinchidan, Tehron nazdida, AQSh qo‘shinlarini olib chiqib ketganidan keyin Afg‘onistondagi siyosiy barqarorlik va mintaqqa barqarorligi o‘rtasida uzviy bog‘liqlik yuzaga keldi deb hisoblaydi;

Uchinchidan, iqtisodiy imkoniyatlarga ega barqaror Afg‘oniston Eronning milliy manfaatlariga mos keladi. Bundan tashqari Eron hech bo‘lma ganda noqonuniy afg‘on immigratsiya hajmini kamaytirishga umid bog‘laydi;

To‘rtinchidan, Eron Afg‘onistonning bo‘lajak siyosiy tuzumining shakllanishi G‘arb kuchlarining aralashuviziz milliy va mintaqaviy jarayonlar orqali amalga oshirilishi kerak, degan qat’iy qarorga kelgan.

Eronning Afg‘onistonga nisbatan yaxshi qo‘shnichilikka asoslangan institutsional strategiyasi va siyosati Tolibon hukmronligining birinchi va ikkinchi yillarida nisbatan inqirozli muammolarga duch keldi.

Masalan, Tolibon va Eron chegarachilari tomonidan ziddiyatlashgan ko‘plab chegara mojarolari, giyohvand moddalar savdosi, IShID faoliyati, bojxona muammolari, Eronning noqonuniy afg‘on migrantlariga qarshi hissiy munosabati, kabi omillar shubhasiz, Kobul-Tehron munosabatlarining jiddiy inqiroziga aylanishi mumkin edi. Shunga qaramay, Eron bu muammolarni tinch yo‘l va usullar bilan hal qilishga urindi.

O‘z navbatida, Eronning interaksionistik strategiyasi natijasida Tolibon hukmronligi ostidagi Afg‘oniston va Eron o‘rtasida o‘zaro ishonch uchun asoslar

shakllanishiga olib keldi. Ayni damda ushbu strategiya Eron va uning qo'shnilar o'rta sidagi keskinlikni oldini olishga asoslangan tashqi siyosat tamoyillariga asoslanadi.

Tolibon ham Eron strategiyasini to'g'ri tushuna boshladi. Shu nuqtai nazardan qaraganda, Tolibon hukumati oxirgi bir yilda Kobul va Tehron o'rta sidai shonch o'rnatish uchun nisbatan samarali qadamlar tashladi. Masalan, 2023-yil noyabr oyida Afg'oniston Islom Amirligi Bosh vazirining iqtisodiy masalalar bo'yicha o'rribbosari Mulla Abdul G'ani Barodar boshchiligidagi Tolibon vakillari Eron Islom Respublikasida "rasmiy" tashrif bilan bo'lib, quyidagi masalalarni muhokama qildi:

- Savdo aylanmasini oshirish;
- Eron orqali Afg'oniston tranzitini kengaytirish: ushbu sohalarda ikki tomonlama idoralararo texnik qo'mitalar tashkil etish;
- Afg'oniston iqtisodiyotiga Eronning sarmoyalari;
- Afg'onlarga viza berish tartibini soddalashtirish;
- Erondagi afg'on muhojirlarining ahvoli;
- Badaxshondagi Vaxon yo'lagini rivojlantirish bo'yicha hamkorlik.

O'z navbatida, rasmiy Tehronning tashqi siyosati shuni ko'rsatadiki, Eron "Afg'oniston masalasida" boshqa nufuzli ijtimoiy-siyosiy guruhlar (tashkilotlar) bilan bir qatorda Tolibon hukumati bilan ham aloqalarini saqlab qolishga harakat qilmoqda. Biroq Eron "afg'on masalasi" bo'yicha harbiy sohada hech qanday guruhga yordam bermaydi va qo'llab-quvvatlamaydi. Buning o'rniga Tehron Afg'onistondagi vaziyatni beqarorlashtirish, konstruktiv muloqotlarni rag'batlantirish va milliy kelishuvga erishishga harakat qiladi. Jumladan, Eron mintaqaviy mexanizmdan kelib chiqib, "Afg'oniston masalasida" mintaqaviy jarayonlar, jumladan Moskva formati va Mintaqaviy aloqa guruhi kabi formatlarda ishlashni davom ettirib, Afg'onistonda barqaror tartibni shakllantirishda konstruktiv rol o'ynashi uchun zarur zamin yaratishga yordam bermoqda. Bu kabi sa'y-harakatlar Eronning Afg'onistondagi o'zgarishlarning asosiy o'yinchilaridan biri sifatidagi mavqeい va rolini mustahkamlaydi va kuchaytiradi. O'z navbatida, Eron kuchli "siyosiy o'yinchi"

bo‘lishdan tashqari Tolibon hukumatining mintaqada Xitoydan keyingi birinchi iqtisodiy hamkoriga aylanmoqda. Bundan tashqari Eron Afg‘onistonidan keladigan xavf-xatarlarni oldini olish, jumladan, turli terroristik guruhlar hamda noqonuniy afg‘on migratsiyasiga qarshi xavfsizlikni masalasiga ham e‘tibor berib, Afg‘oniston bilan chegarada 50 km. bo‘lgan devor qurmoqda. Hozirgi paytgacha devorning 10 km qurib bitkazildi. Eron tomoning Afg‘oniston bilan chegaraning shimoliy qismida chegaralarni yopish harakatlari yuqorida ta’kidlaganimizdek xavfsizlikni nuqtai nazaridan amalga oshirilmoqda.

Xulosa o‘rnida shuni ta’kidlash kerakki, Eronning Hirot-Xaf temir yo‘li loyihasini yakunlash bo‘yicha sa’y-harakatlari, Afg‘onistonning Chobahor portiga chiqishi hamda Afg‘onistonning mintaqaviy tranzit yo‘lagiga ulanishi, Eronning Afg‘onistonning kon va boshqa sanoatiga sarmoya kiritish imkoniyatlari va manfaatdorligi, Afg‘oniston bozorining Eron mahsulotlariga bo‘lgan ehtiyoji va eng muhimi, iqtisodiy model Eronning G‘arb sanksiyalariga qarshilik ko’rsatishi, Eron va Tolibon hukumati o‘rtasidagi kelajakdagi o‘zaro munosabatlar istiqbolida Eronning roli va mavqeini yanada oshiradi.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR

1. Белокреницкий В.Я., Сикоев Р.Р. Движение Талибан и перспективы Афганистана и Пакистана. – М: Институт востоковедения РАН, 2014.
2. Степанова Е. Фактор ИГИЛ и движение Талибан в политике России по Афганистану и в более широком регионе. Пути к миру и безопасности. 2017, № 1(52) Спецвыпуск: Проблемы терроризма, насилиственного экстремизма и радикализации (российские и американские подходы). Под.редакцией Е.А.Степановой, сс. 213–237. DOI:10.20542/2307-1494-2017-1-213-237.
3. Федорова И.Е. Перспективы взаимодействия в треугольнике «Россия–Иран–Индия». Россия и Иран: пять веков сотрудничества. Труды Института востоковедения РАН. Вып. 15. С.359–367. Федорова И.Е. Влияние глобальных и региональных игроков на внешнюю политику ИРИ. Сб. статей Государство, общество, международные отношения на мусульманском Востоке ИВ РАН М., 2013, сс.484–492.